

POKYNY K DUCHOVNÍMU BOJI

JANET JANTZI

(červenec 1998, konference Living Word/Omega Message,
Mahomet, Illinois)

Ráda bych se s vámi v rychlosti o něco podělila. Bůh ke mně mluví o „ofenzivním“ (útočném) boji; ne o defenzivním (obránném), ale o ofenzivním boji. Asi před dvěma lety jsme byli zapojeni do soudního sporu některých členů naší rodiny. Týkalo se to práva na péči o jejich malou čtyřletou holčičku. Víte, někdy si myslíme, že rozumíme tomu, co nám Bůh říká. Myslíme si, že rozumíme tomu, jak jedná a co dělá. Nicméně ne vždy tomu tak je. Bůh mi tehdy nedovolil uniknout ze situace, ve které jsme se nacházeli. Věřím tomu, že v duchovním boji existuje určitá šablona. Mám dojem, že my jako křesťané podle ní dojdeme vždy jen do určitého bodu. Takže se s vámi chci podělit o některé kroky, které nás Pán naučil.

Sloužíme Bohu, který je Bohem řádu, a tento Bůh chce, abychom v Něm byli na určitém místě. Musíme vědět, kdo jsme v Kristu a co On pro nás na kříži dokonal. Musíme také vědět, že jsme s Ním posazeni na nebeských místech. Je třeba vejít do toho odpočinutí, které se v Něm nachází (Ref. Židům 4,9-11). „Odpočinutí“ je totiž zbraň a my si v Bohu musíme odpočinout.

Takže dříve než vstoupíme do boje, musíme udělat určité kroky. Pán mě začal vyučovat, že tím prvním krokem je předstoupit před Něj, poddat se Mu a dovolit Duchu svatému, aby nás prozkoumal. Je třeba, abychom měli mysl Kristovu. Duch svatý to ví, pokud naše myšlení není správné. Duch svatý ví, kde je naše slabina. Ví, kde je v naší zbroji štěrbina. Ví, kde jsme zranitelní. A může nás očistit.

Víte, někdy v boji předstupujeme před Hospodina a ve skutečnosti nejsme čistí. Někdy v sobě máme hořkost, jindy hněv a někdy nám do toho vstupují tělesné věci. Je třeba, aby nás Ježíš očistil a obmyl. Je třeba, aby nás pro boj naplnil a posílil. Aby nás povzbudil a zjevil nám Sebe samého. Musíme alespoň letmo zahlédnout, kým On je. Musíme mít tu Boží bázeň, že On je nade vším. Že to nebudeme my, ale Jeho autorita a Jeho slovo, které dokonají to, co musí být dokonáno. Tyto věci jsou ve chvíli, kdy jdeme do boje, životně důležité. Zrodí se v nás tehdy, když přicházíme před Hospodina a poddáváme se Mu, když Ho hledáme a když od Něj přijímáme.

Takže za prvé, když se chystáme do boje, musíme předstoupit před Hospodina a sloužit Mu, ale pak Mu také musíme dovolit, aby sloužil nám. Dovolit Mu, aby nám posloužil ve věcech týkajících se nepřítele: aby nám ukázal, co nepřítel dělá a co je jeho záměrem, jaký je jeho plán. Aby nám ukázal, co to je, co proti nám přichází. A konečně, aby nám Bůh sám zjevil, na čem Jemu záleží, co má na srdci a jaký je Jeho záměr v dané záležitosti.

Jednu věc k nám Hospodin mluvil těsně před tím, než jsme se začlenili do zmíněného boje. Řekl: „Ještě jste ani nezačali bojovat.“ A tak chci říct vám, církvi, že jste ještě nezačali bojovat. Ještě jste se nedali do boje. Pokud neprocvičujete zbraně vašeho bojování nyní, pak tehdy, až přijde ta hodina a ten čas nouze, už nebude prostor se to naučit. Pak už nebude čas učit se. Ted' musíte procvičovat zbraně svého bojování.

V záležitosti s tou holčičkou šlo o určité obvinění, které vyvstalo proti jejímu otci. Chci, abyste věděli, že pokud bychom tehdy bojovali jen proti tomuto obvinění, neuspěli bychom. Boj bychom prohráli, protože nám Bůh ukázal, že ve skutečnosti nejde o to obvinění samotné. Ale my jsme se ptali: „Bože, ukaž nám, o co tady ve skutečnosti jde?“ Neboť my nebojujeme proti lidem, ale bojujeme proti „*knížatstvům a mocnostem*“ (Ref. Efezským 6,12). Pán nám tehdy zjevil, že do celé situace jsou zapojeny tři hlavní mocnosti a že se jedná o hříchy a duchy, kteří přišli z obou stran rodiny. Také se do toho zapojila teritoriální (územní) knížatstva a mocnosti. Tato dívka byla přinejmenším pátou generací jediné dcery narozené jediné dceři. Její matka se sice vdala, dříve než počala a porodila, nicméně jsme zjistili, že ženy v jejím rodokmenu byly po 4 generace zpátky zatíženy značnou sexuální nečistotou, nestabilitou a nemanželskými vztahy.

Rodinní nečistí duchové tohoto druhu hledají příležitost, jak uplatnit svůj nárok z generace na generaci. Když nad těmito duchy převezmeme autoritu a v nebeských oblastech je odřízneme, je třeba, abychom je také odřízli od našich dětí a vnoučat. Musíte ve svém bojování vykročit za sebe a za svoji generaci a dojít až do dalších generací. Protože když se tyto duchové nemůžou vrátit k vám, pak se pokusí jít k vašim dětem a pokusí se jít i k vašim vnoučatům.

Takže jsme pochopili, že ve skutečnosti jde o duši této holčičky. Ti nečistí duchové chtěli využít daného obvinění, aby si ustavili svoji nečistotu v jejím životě. Nečistí duchové vždycky přicházejí, aby kradli, zabíjeli a ničili. A tak chtěli zničit i její život. Jádrem věci nebylo samotné obvinění. Nevěděli bychom to, pokud bychom nepředstoupili před Boha a On nám tyto

věci nezjevil. Potřebovali jsme od Boha zjevení, a proto jsme se ptali: „Pane, o co tu jde?“ „Bože, jak s tím máme bojovat?“ „Otče, jak Ty to vidíš, co o tom Ty víš, ukaž nám ten skutečný problém.“

A navíc jsme museli očekávat na Boha, abychom obdrželi „slovo“. V boji vždy potřebujeme slovo. Ne naše slovo, ale Boží slovo. Ne jen tak projít Písmem a říct: „Tohle použiji.“ To, co potřebujeme, je „nyní“ slovo! [*Rhema*] „NYNÍ“ slovo! „Bože, jaké je to slovo, které pro nás máš nyní, v této situaci, abychom ho mluvili proti nepříteli?“

Poté, co jsme se modlili a očekávali na Boha a na slovo, jsme potřebovali prorocství. Víte, někteří z nás takto nejednají, ale nečinně sedí a nechávají druhé, aby to udělali za ně. Ty, o kterých se domnívají, že plynou v prorocství. Sami jen tak nečinně sedí a cítí se velice pohodlně. Nicméně Pavel řekl, že se máme modlit v duchu i ve svém porozumění (Ref. I. Korintským 14,15). A Bůh nám dá zjevení a dá nám slovo.

Pak jsme se naučili, že je důležité vrátit Bohu to slovo, které nám dal. Předložit Mu ho zpět, protože musíme mít jistotu: „Bože, slyším správně?“ Problém není na Boží straně, ale na naší. „Bože, opravdu rozumím tomu, co mi říkáš?“ Nestačí se o tom slově, které slyšíme, jenom „domnívat“. Musíme ho předložit zpátky Bohu. Potřebujeme, aby nám ho On sám ozřejmil natolik, abychom jasně rozuměli tomu, co Bůh říká, co je Jeho záměr a čeho On chce dosáhnout.

Pak je třeba, abychom jednali v poslušnosti podle instrukcí, které nám Hospodin dal. Víte, když Jozue předstoupil před Hospodina a dotazoval se na Jericho, Pán mu řekl: „Je tvoje. Dám ti ho.“ A to byla chvíle, ve které přišlo vítězství. Jozue měl v rukou vítězství od té chvíle, kdy k němu Bůh promluvil slovo. Následovaly však kroky, které musel Jozue udělat. Bůh mu dal instrukce a řekl: „Uděláš toto: Budeš chodit okolo Jericha, ale nevydáš ani hlásku. Každý den po celý týden budeš chodit okolo města. Teprve pak, až zazní trouba a vydá svůj zvuk, potom i ty vydáš mocný křik!“

Takže vidíme, že nám Bůh dá návod. Vždy nám ukáže, jak bojem projít a být Mu poslušní.

Druhým krokem je, že na sebe musíme obléct „*celé odění (zbroj) Boží*“ (Ref. Efezským 6,11-18). „*Duch Pravdy*“ nás povede do všeliké pravdy. Nevím, jak na tom v boji býváte vy, ale já jsem se v tom zmíněném boji třásla. Nemohla jsem jen předpokládat, že mám na sobě celé odění Boží. Dokud o zbroji jen čtete, zdá se to být mnohem jednodušší, než když si ji musíte skutečně obléknout. Každopádně si musíte být jisti, že máte „*přilbu spasení*“.

Musíte si být jisti, že máte „*mysl Kristovu*“ (Ref. I. Korintským 2,16). Musíte mít jistotu, že jste opásáni „*pásem pravdy*“ a že máte oblečen „*pancír spravedlnosti*“, prostě celé odění Boží.

Jenže pokud je s vaší zbrojí cokoli v nepořádku, pak nebudete schopni v boji stát. Pokud žijete v hříchu, nebudete moci v boji obstát. Dále si všimněte, že neexistuje žádná výzbroj pro záda. Nemůžete utíkat. Bůh nechce, abyste se obrátili a utekli. Chce, abyste stáli, čelili nepříteli a zajali ho. Nohy musíte mít obuty „*v hotovost evangelia pokoje*“, protože na bitevním poli je třeba mít nohy upevněné. Musíte je tam vštípit. Musíte si být jisti, že máte *mysl Kristovu*. A také si musíte být jisti, že vaše ústa jsou v souladu s vaší myslí, abyste mluvili to, co vám Bůh dal.

Za třetí, vstupujete do boje, ale ne ukvapeně. Víte, někdy jsme tak horliví, že se nám do cesty připlete naše tělesnost. Pokud však vstoupíte do boje v těle, budete poraženi. V Bohu je správné načasování pro začátek boje a Bůh vám dá vědět, až ten čas přijde. Dá vám vědět. Možná se okolnosti budou měnit tak, aby vás do boje tlačily předčasně, ale je třeba, abyste čekali na Boha. Abyste si byli jisti, že to načasování začátku boje je z Něj a ne z vás.

Ted' tedy musíte vzít to slovo, to zjevení, které vám Bůh dal, a v duchovní oblasti ho použít jako útočnou zbraň proti nepříteli. To jsme spolu s mým manželem Markem udělali. Mark tehdy hledal Hospodina a řekl: „Bože, Ty víš, že nechci ve svých modlitbách pronásledovat nepřítel s brokovnicí. Nemám ani sílu ani čas na to, abych se modlil proti každému možnému démonu, který by v tom mohl hrát nějakou roli. Chci namířit své modlitby jako mocnou zbraň. Potřebujeme Tě, Hospodine, abys nám ukázal nepřítel. Ukaž nám, kdo tím nepřitelem je, co dělá a co zamýšlí. Abychom věděli, kam nasměrovat naše modlitby, a abychom ho porazili.“ A Pán nám tyto věci zjevil. Vzali jsme dané slovo (to zjevení, které nám Bůh dal) a vyřkli jsme ho do nebeských oblastí. Nikdo tam fyzicky nebyl, ale my jsme ho vyřkli do nebeských oblastí, aby ho ti duchové slyšeli: „Toto praví HOSPODIN...“

Jednou z věcí, které jsme řekli, bylo: „SATANE, TY NEBUDEŠ VLASTNIT TOTO DÍTĚ! ONA JE SÍMĚ SPRAVEDLIVÉHO A TY JI NEDOSTANEŠ!“ Byl to čas svazování a uvolňování. Tak jsme ty duchy svázali a řekli jsme:

„NEBUDEŠ si ji používat! Přetrháváme vazby na ty rodinné duchy a napojujeme ji na pokrevní linii Pána Ježíše Krista! Nebudeš ji vlastnit, protože ona je símě spravedlivého, který uzavřel krevní smlouvu s Bohem. Bůh má

pro ni plán a záměr a ona NEBUDE následovat ten starý model! Bůh má plán! Bůh má pro ni nový model a Bůh má pro ni i nový záměr a TY JI NEBUDEŠ VLASTNIT!“

Promluvili jsme to slovo, které nám Bůh dal, do nebeských oblastí, a pak jsme se modlili v autoritě, kterou jsme obdrželi. Víte, Bůh dal nám i celé své církvi Svoji autoritu, ale my v této autoritě ne vždy povstáváme. Mnohokrát jsme slabí nebo jen tak nečinně sedíme (nebo nevím, co jiného může být tím důvodem) a nepovstáváme v autoritě, kterou nám Bůh dal.

Musíme znát své místo v Bohu a požehnání, která nám Bůh daroval. Musíme vědět, co pro nás udělal a kam nás uvádí. Tyto věci je třeba mluvit proti nepříteli, aby nás neokrádal. On nemá právo přestupovat Beránkovu krev! Nepřítel je přestupník! Je zloděj, a když je dopaden, tak musí vědět, že byl dopaden! Mluvte proti nepříteli slovo: „NEBUDEŠ TO DĚLAT! VE JMÉNU JEŽÍŠE! BŮH ZA MĚ NA KŘÍŽI ZAPLATIL CENU!“ Protože nepřítel zkusí přijít a přinést odsouzení, ale vaše hříchy jsou přikryty krví a: „*Protož neníť již žádného potupení (odsouzení) těm, kteříž jsou v Kristu Ježíši...*“ (Římanům 8,1)

Musíte adresovat to slovo, které vám Bůh dal, nepříteli a je třeba, abyste převzali autoritu nad jeho plánem a záměrem. Pak proti němu promluvte Boží slovo nahlas. Musíte to slovo vyslovit proti nepříteli nahlas. Neočekávejte, že ďábel bude číst vaši mysl. On musí slyšet vaše vyznání.

„NEBUDEŠ TO DĚLAT! TOTO NENÍ BOŽÍ VŮLE, ANI PLÁN, ANI ZÁMĚR A TY NEBUDEŠ DĚLAT, CO BYS CHTĚL! JÁ TI TO NEDÁM! JÁ TI TO NEDÁM!“ Haleluja.

Za čtvrté, Boží slovo říká: „*Vzepřete se ďáblu, i utečte od vás,*“ (Jakub 4,7). Častokrát rozumíme duchovnímu bojování až do tohoto bodu. Ale právě od tohoto bodu dál jsem dostala větší zjevení a nové porozumění tomuto verši. Víte, mě nikdo tyto věci neučil. Nějak jsem doklopýtala do toho „přicházení“ před Hospodina i do toho, aby mi Bůh dal své slovo a zjevení, a já abych pak to slovo mluvila do nebeských oblastí. Doklopýtala jsem k tomu. Říkám doklopýtala, ale vy víte, že Pán nás vede do veškeré pravdy. Někdy si myslíte, že plně rozumíte nějaké pravdě, ale jak plyne čas, rozumíte jí stále více. Unikala mi ta část pravdy, že když nepřítel uteče, nechává za sebou volné území. Nechává za sebou území, protože ho jako zloděj ukradl a teď musí utéct. Neměl na to území žádné právo, ale stejně si ho vzal. Když utíká, nechává ho za sebou, a to je chvíle, kdy vám Bůh dává určité období a čas na modlitby bez překážek. Období, kdy vás nepřítel nebombarduje.

Tehdy musíte předstoupit před Boha a modlit se. Modlete se, aby Bůh zachránil a vysvobodil duše. Nárokujte duše pro spasení a modlete se, co vám Bůh ukazuje. Modlete se podle toho, jak to ON vidí, a za to, na čem JEMU záleží.

Co se týče území, které za sebou nepřítel zanechal – vy to území zajměte! Vezměte si ho ve jménu Ježíše a poddejte ho pod Ježíšovo panství!

A pak vy olupte nepřítele! Vy olupte nepřítele! Vezměte si zpět vše, co se vám snažil ukrást. Vezměte si zpět vše! Ať už je to zdraví, ať jsou to finance, ať je to území ve vaší duši, ať jsou to boje, které právě probíhají ve vaší rodině – vezměte si to území zpět! Vezměte si ho zpět ve jménu Ježíše a poddejte ho pod Ježíšovo panství. V Markovi 3,27 je psáno:

„Žádný nemůže nádobí silného, vejda do domu jeho, rozebrati, leč by prvé silného toho svázal; a tehdyť dům jeho zloupí.“

Tento příběh v Lukášovi 11,21-22 přidává oloupení nepřítele o jeho zbraně:

„Když silný odětec (ďábel) ostríhá síně své, v pokoji jsou všechny věci, kteréž má. Pakli by silnější než on (Ježíš Kristus) přijda, přemohl jej, všecka oděná (zbroj) jeho odejme, v něž doufal, a loupeže jeho rozdělí.“

A je to na tomto místě, kde je bitva ve skutečnosti vyhraná. Na místě modlitby před Bohem. Na místě modlitby v Duchu i modlitby s porozuměním. Nenechávejte však nepřítele být, aniž byste ho oloupili! Právě to by udělal on vám, k vašemu zničení. OBERTE HO! Oberte ho o všechno, co se vám snažil vzít – vaše děti, vnoučata, finance, zdraví, váš pokoj – cokoli! Nic mu nenechávejte! OBERTE JEJ!

Musíte ale také vědět, že nepřítel přijde s protiútokem! S tím můžete počítat. Ano, počítejte s tím – přijde druhá bitva!

Podívejme se na obraz těchto bojů v Písmu, II. Samuelova 5. Začneme ve verši 17:

„Uslyšavše pak Filistinští, že pomazali Davida za krále nad Izraelem, vytáhli všickni Filistinští hledati ho. Což když zvěděl David, sstoupil na místo hrazené.“

Verš 18: *„Protož Filistinští přitáhše, položili se v údolí Refaim. Tedy tázal se David Hospodina, řka: Potáhnu-li proti Filistinským?“*

(Jednou z hlavních věcí, které od nás Bůh chce, je, abychom se Ho tázali. Vždycky se Ho dotazujte.)

A David řekl: „*Vydáš-li je v ruku mou? Odpověděl Hospodin Davidovi: Táhni, neboť vydám jistotně Filistinské v ruku tvou. I přitáhl David do Balperazim, a porazil je tam, a řekl: Protrhlť jest Hospodin nepřátely mé přede mnou, jako vody protrhují břehy. Protož nazval jméno místa toho Balperazim. Nebo zanechali tu rytin svých, kteréž pobral David i muži jeho.*“

Nepřítel se vždy v boji vrací na stejně místo. Vždy se v boji vrátí na stejné místo:

Verš 22: „*Opět znovu vytáhli Filistinští, a rozprostřeli se v údolí Refaim (stejně jako předtím, jak jsme četli ve verši 18). I tázal se David Hospodina. Kterýž odpověděl: Netáhni...*“

„...*Netáhni.*“ Víte, když jsme proti nepříteli bojovali jedním způsobem, nemůžeme předpokládat, že to bude tentýž způsob, jakým nám Bůh dá další vítězství. Proto je třeba jít znovu k Bohu a znovu s Ním mluvit a dotazovat se Ho: „*Pane, co je to? Jak máme vyjít proti nepříteli? Máme to vůbec udělat?*“ Nemůžete vyjít na základě svého porozumění z předchozí bitvy. Potřebujete další slovo. Teprve pokud vám Bůh nedá nové slovo, pak musíte vykročit na základě toho porozumění, které vám Bůh již dal.

Když budeme číst dál od verše 23, uvidíme, že Bůh dal tentokrát Davidovi jiné instrukce, než tomu bylo v první bitvě. A řekl:

„*Netáhni, ale obejda je po zadu, teprv dotřeš na ně naproti moruším. A když uslyšíš, že šustí vrchové moruší, hneš se také; nebo tehďáž vyjde Hospodin před tebou, aby zbil vojska Filistinských.*“

Nikdy nepředpokládejte, že na základě slova, které vám Bůh dal v jedné bitvě, budete moci přistoupit k nepříteli stejným způsobem, až se opět vrátí. Nikdy to nepředpokládejte, ale jděte opět k Hospodinu a opět se Ho dotazujte. Haleluja.

Nedovolte nepříteli, aby vámi pohnul. On vámi chce pohnout nebo vás srazit z vašeho místa v Bohu. Chce vámi pohnout, abyste reagovali nebo jednali v těle nebo abyste jednali podle svého vlastního porozumění. Vy jste však předstoupili před Hospodina a máte od Něj zjevení a slovo – STUJTE NA NĚM!

Nepřítel se vždycky vrací zpět, a to s cílem vést proti vám útok ve vaší mysli. To nás vede až do I. knihy Mojžíšovy: Had řekl Evě: „*Takliž jest, že vám Bůh řekl...?*“ „*Opravdu Bůh řekl...?*“ Takže věc, kterou je nutno v tomto okamžiku udělat, je stát pevně ve slově, které vám Bůh dal.

Také vždy pamatujte na to, že nedochází jen k jedné, ale ke dvěma bitvám. Jedna bitva je k osvobození a k zabránění území. Pak ale vždy přichází druhá bitva, která je k tomu, abychom zůstali svobodnými a území si udrželi! Někdy vidáme lidi, kteří prošli vysvobozením, kteří jsou skutečně osvobozeni a zabrali dané území, ale zůstávají v nevědomosti ohledně další bitvy. Nevědí, že proti nim vyvstane ještě další boj. Nepřítel vás jako kořist ztratil, ale chce se vrátit a chce vás znovu zkusit ukořistit. Takže ta druhá bitva je: „**NEDOSTANEŠ TO! JÁ SI ZACHOVÁVÁM SVOJI SVOBODU A UDRŽÍM SI TO ÚZEMÍ, KTERÉ JSEM ZÍSKAL!**“

Je třeba vědět, že jsme to území získali jen díky vítězství, které je v Kristu Ježíši. Není to z nás, ale pouze v Jeho jménu, skrze krev Beránka, a proto, že jsme v Kristu. Haleluja!

Takže když se pak nepřítel vrací přesně na to samé místo, je třeba jít zpět k Bohu a říci: „Bože, co to je, proti čemu bojuji tentokrát? O co tu jde a jaký je Tvůj pohled? Bože, ukaž mi, co Ty vidíš a jak Ty to vidíš.“ Toto je způsob, jak získat oči víry. Vidět věci tak, jak vám Bůh říká, že jsou, a ne tak, jak se vám to zdá nebo jak věříte, že by to mělo být.

Duch svatý nám způsobí průlom tehdy, když budeme vytrvalí v modlitbě. Musíme být v modlitbě vytrvalí. Musíme vědět, že častokrát se bitva ještě zhorší, než vůbec zahlédneme vítězství. Když se tedy bitva zhorší nebo když se modlíte za někoho, kdo je nemocný, a jemu se ještě přitíží – pokud to v tom okamžiku vzdáte, pak celou bitvu prohrajete. Protože nepřítel se vrátí a obsadí dané území. Proto je velice důležité vědět, že v bitvě ještě přituhne. Tlaky zesílí. Dříve než se věci začnou zlepšovat, ještě se zhorší. Ale to neznamená, že jste bitvu prohráli. Opravdu to neznamená, že jste tu bitvu prohráli. Nepřítel se vás však bude snažit přelstít. Pokud se budete dívat kolem sebe na okolnosti, které se zhoršují, bude se snažit vás přimět, abyste věřili, že vás Bůh neslyšel a že od Něj odpověď nikdy nepřijde. Nepřítel je lhář! Je lhář, ale my v tu chvíli musíme být tak horliví na modlitbě a tak vytrvalí v tom, co nám Bůh řekl, jako jsme byli tehdy, když jsme se tuto modlitbu modlili úplně poprvé. Haleluja.

Znovu vám chci zopakovat, že je velice důležité, abyste si uvědomili, že nebojujeme proti nepříteli jen proto, abychom ho zahnali. Jen ho zahnat, to není odpověď, a ani to není místo, kam Bůh chce, abyste danou záležitost dovedli. Během toho období modlitby bez překážek máte ještě vybojovat jednu bitvu – bitvu za duše. Máte si vzít zpět uvolněné území a oloupit nepřítel.

Bůh vám tohle všechno ukáže skrze zjevení. Zjeví vám to Svým Duchem. Když budete od nepřítele získávat zpět území a když ho oloupíte, zároveň přijmete požehnání.

I my jsme tehdy obdrželi požehnání. Tou dobou byl u nás bratr Tom Campbell a holčička, o které jsem mluvila, tehdy přišla spolu se svým malým bratrem do shromáždění. Víte, mnohdy věci vidíme, ale ne vždy víme, jak je identifikovat. Tu neděli ráno, když bratr Tom skončil kázání, Mark se zeptal, jestli je třeba se ještě za někoho modlit, aby přijal Krista. Trochu jsem se divila, proč se takto ptá, protože ve shromáždění tehdy nebyl nikdo nový. Nebyl tam nikdo, o kom bychom předpokládali, že není spasen. Nicméně víte, kdo se přihlásil? Tato dívenka a její bratr! Nebylo to nic z toho, co Mark udělal, ale Duch Boží sám s ní jednal, byla zlomena a plakala. Mark si myslel, že jen chce, abychom se za ni modlili, ale ona přišla a řekla: „Chci Ježíše do svého srdce.“

Víte, na Ducha Božího existuje určitá reakce, ale v takové chvíli má Otec sám svůj vlastní harmonogram. Otec má svůj plán, a to takový, že v každé bitvě se nalézají duše, které Bůh chce přivést ke spasení. A tohle my často nechápeme. Zapomínáme na to. Zapomínáme, že v každé bitvě jsou duše, které Bůh chce přivést ke spasení.

Další věcí, kterou je třeba pochopit a kterou už jsem zmínila, je to, že od Hospodina obdržíte požehnání. Z bitvy vyjdete silnější, protože to vítězství vám bylo dáno na modlitbě. Pak se nacházíte na místě, kde už se více kvůli nepříteli neužíváte. Už vás nepřítel nepronásleduje a vy už nejste v obraně, ale namísto toho v Bohu nalézáte sílu a máte v Něm jistotu. Jste si vědomi toho, co Bůh řekl, a víte, že s tím můžete naprosto počítat.

„Bůh silný není jako člověk, aby klamal ... což by řekl, zdaliž neučiní? Což by promluvil, zdali neutvrdí toho (neučiní dobře)?“ (IV. Mojžíšova 23,19).

Toto je záruka, kterou máte od chvíle, kdy k vám Bůh promluví a řekne vám to. A tak tedy z bitvy vyjdete silnější a vyjdete vítězně. Najednou máte větší porozumění Boha, protože vám dal zjevení toho, kdo On je, jak jedná, jak pracuje a jaké jsou Jeho záměry. Také vám Bůh dal větší porozumění toho, jaké je vaše místo v Něm. Vzrostla i vaše víra a získali jste v Něj větší důvěru.

Věřím, že toto je místo, kam Bůh chce dovést svoji Církev v této poslední době. Proto chci stručně znovu projít ty věci, které už jsem zmiňovala. Pamatujte na to, že musíme dovést své bojování do toho dalšího kroku, kdy si

„vezmeme uvolněné území“. Musíme využít času modlitby bez překážek, abychom oloupili nepřítele a vzali si zpět všechny věci, které se nám pokusil ukrást. Také pamatujte, že je to Boží čas, kdy On jedná a pracuje a přivádí nespasené duše k Sobě samému.

Věřím tomu, že Církev poslední doby (ta vítězná Církev v Ježíši Kristu) bude stát na tomto místě. Chci vás povzbudit. Chci vás povzbudit ve vašem boji – není to defenzivní (obránný) boj, ale boj ofenzivní (útočný). A to vše proto, že máte v Bohu místo, na které vás uvedl – skrze krev – skrze kříž. Bylo to dokonáno na kříži! Nemůžete k tomu nic přidat! Nemůžete už nic udělat. Není to proto, že byste si to zasloužili, ale proto, že vás na to místo uvedl ON. ON to učinil. On za vás zemřel a vy jste přikryti Jeho milostí.

Neustávejte v boji, nespokojte se s tím, že nepřítel utekl, ale posuňte se na to místo modlitby bez překážek. Nevíte, jak dlouho bude celá bitva trvat, ale stůjte. Pamatujte také na to, že v Bohu existuje odpočinutí a že v Něm potřebujeme odpočinout. Musíme s Ním sedět na nebeských místech, abychom věděli, kdo v Něm jsme. Pak budeme schopni postupovat účinněji, když proti nám vyrazí nepřítel a bude nás chtít okrást.

A když už uděláme vše, co jsme věděli, jak udělat, pak nám Bůh ukáže, jak svázat, jak rozvázat a jak chodit. Pamatujte, že Bůh chce, abyste ve víru boje stáli. Upevněte vírou své nohy na bitevním poli a stůjte! Stůjte tam! Mluvte slovo, které vám Bůh dal, mluvte ho do nebeských oblastí, mluvte ho nepříteli. Nenechte nepřítele, aby se ze smyčky vykroutil, ale vezměte si zpět dané území a olupte ho. Nepřítel nemá žádný jiný záměr než to, aby kradl, zabíjel a ničil. Přišel čas, aby Církev povstala v autoritě, kterou nám Bůh v Kristu daroval. Je čas, abychom vstoupili do autority a na místo, na které nás Bůh povolal; abychom stáli a zůstávali v Něm. Neznamená to, že bojujeme v těle. Kapitán Zástupů bude bojovat za nás. Je to místo vítězství v Bohu a Bůh chce, aby do toho místa Církev v této době vstoupila, aby na tomto místě jednala a stála na něm.

Bůh chce, abyste byli bdělí a zbožní, vytrvalí na modlitbách. Nedovolte nepříteli, aby vám s čímkoli unikl, ale vytrvejte a bděte nad svými dětmi i vnoučaty. Je třeba vždy znovu přicházet k Bohu a ptát se: „Jaké je to slovo? O co tu jde – oč ve skutečnosti v této záležitosti běží?“ Protože to není tak, jak se to jeví. A Bůh vám odpoví. Situace opravdu není taková, jak vypadá, ale taková, jak o ní On mluví.

Tak postupme dále! Postupme dále a nedovolme nepříteli, aby nás porazil a okradl. Vítězství je naše! Ježíš za naše vítězství zaplatil na kříži. Jediné, co

je třeba, abychom udělali, je vstoupit na to místo vítězství. A na to místo vstoupíme tak, že necháme Boha, aby nás očistil a jednal s těmi problematickými věcmi v nás. Víte, pokud zápasíme nebo hřešíme nebo je v nás cokoli jiného v nepořádku – nebudeme schopni obstát a nebudeme schopni bojovat! Proto musíte nejprve přijít k Bohu a dovolit Duchu svatému, aby vás prozkoumal a pohnul vás k pokání a očištění. Teprve pak vás na tom místě může ustavit.

Nemůžeme být spravedliví ve svých vlastních očích. Musíme předstoupit před Boha. Nemůžeme se jen pokládat za spravedlivé. Víte, člověku se zdá jeho cesta přímá, ale její dokonání je cesta smrti (Ref. Přísloví 14,12). Je třeba předstoupit před Boha a říct: „Otče, co vidíš? Zde jsem, zkoumej mne.“

A na co Bůh ukáže prstem, neočekává od vás, že změníte. Ví, že to možná nejste schopni změnit. Co však u vás hledá, je, že to uznáte, že připustíte: „Je to tak. Ano, Otče, vidím to! Nechci to! Odstraň to! Očisti mě Ježíšovou krví a naplň celou tuto oblast Svým Duchem a Svým životem.“ Musíme se menšit, aby ON mohl růst. Haleluja.

Jednejme v autoritě, kterou nám Bůh daroval. Stůjme v boji na místě vítězství, na které nás povolal. Nepovolal nás k tomu, abychom byli poraženi, ale abychom došli vítězství. Vítězství je vaše od té chvíle, kdy ho On vysloví. Jediné, co na vás je, abyste stáli na místě, na které vás povolal. Nechť je vaše mysl v Něm obnovena. A pak mluvte to slovo, které vám On dal.

Nemluvím o principu: „Pojmenuj to a vymáhej.“ To neříkám. Mluvím o zjevení. Mluvím o používání svého modlitebního jazyka. My nevíme, jak se modlit. Nevíme, jak se modlit. Mnohdy se v tom můžeme cítit bezmocně. „Bože, nevím, jak se modlit v této situaci.“ Pro mě toto bývalo místo slabosti, ale Bůh říká: „Ne, to není místo slabosti, protože Duch svatý přijde.“ On je ten, který nás povzbuzuje, On je náš přímluvce a On za nás bude prosit lkáním a slovy nevypravitelnými (Ref. Římanům 8,26). On se bude modlit! On ví, jak se modlit, a ví, co se modlit.

To místo bezmocnosti je vlastně místem požehnání, protože kdybychom byli schopni dělat ty věci ve své vlastní síle, pak bychom to určitě zmotali. Zmotali bychom to a nedosáhli bychom vítězství, ale namísto toho by na nás nepřítel vykonal svoje dílo. A tak tedy to místo bezmocnosti je nám k tomu, abychom se naučili spoléhat se na Ducha svatého, být na Něm závislí a důvěřovat Mu. On ví, jak se modlit. On ví, jak se přimlouvát. On ví, jaká je Otcova vůle a jak ji přivést na zem do našich životů tak, jak je tomu podle Jeho plánu a Jeho záměru pro nás v nebi.

Takže ještě jednou: musíme posunout naše bojování o další krok. Toto bojování není obranné, ale útočné. Je útočné a vítězství je naše skrze krev a skrze to, co Bůh učinil na kříži v Kristu Ježíši. Musíte mít na paměti, že to vše je v Kristu Ježíši – ne ve vás. V Kristu Ježíši! Vítězství dosáhneme, pokud jsme na místě vítězství v Bohu. Nenechte se nepřítelem oklamat. Nedovolte, aby vás podvedl, ale postupte ve svém bojování o ten další krok.

A opět pamatujte na to, že když nepřítel uteče, trvá ještě určitou dobu, než bitva skutečně skončí. Když nepřítel uteče a vy se poddáte Bohu, nastane období téměř ticha, kdy vás nepřítel nebude znepokojovat. Pamatujte, že toto je období, během kterého skutečně musíme vystoupit v modlitbách a být v nich příčinniví, věrní a vytrvalí. Protože však nepřítel utekl a my už nejsme bombardováni, obvykle to dopadá tak, že vydechneme a uvolníme se a myslíme si, že je po bitvě. Jenže po bitvě ještě není, protože nepřítel jistě přijde s protiútokem. A je to během toho našeho času na modlitbách před Bohem, kdy se nepřítel vrací s protiútokem. V čase, kdy se modlíte slovo, které vám Bůh dal, a uplatňujete Jeho autoritu a svazujete a rozvazujete.

To je ten čas, kdy jediné, co se od vás očekává, je, abyste stáli v Bohu. Stůjte v Bohu! Stůjte na svém místě! Stůjte ve víře! Protože nepřítel se vrátí a zaútočí na vaši mysl různými myšlenkami. To by vás mohlo zviklat, mohlo by to vámi pohnout. Víte, mohlo by vás to přímo zastrašit. Pamatujte, že nepřítel použije strach.

I na nás nepřítel použil strach, když jsme vstupovali do bitvy na tom soudu. Ale večer před tím, než jsme měli jít k soudu ke konečnému rozsudku, jsem si šla lehnout. Modlila jsem se v Duchu, usnula jsem a Hospodin mě probudil Žalmem 46. Sešla jsem po schodech do přízemí a přečetla jsem si ho. Jakoby na mě vyskočil verš, kde se říká:

„Hospodin zástupů jest s námi, hradem vysokým jest nám Bůh Jákobův.“

Řekla jsem: „Pane, tohle je dobré! Chvála buď Bohu!“ Nicméně jsem cítila, že potřebuji ještě něco konkrétnějšího. Jak jsem tak očekávala na Hospodina, uviděla jsem odkaz do IV. Mojžíšovy 14,9. Podívala jsem se tedy do IV. Mojžíšovy 14,9, a to bylo přesně to, co nám Pán dal:

„Toliko nepozdvihujte se proti Hospodinu, ani se bojte lidu země té, nebo jako chléb náš jsou. Odešlatě od nich ochrana (obrana) jejich, ale s námi jest Hospodin; nebojtež se jich.“

A tak jsme šli k soudu. U soudu jsme si vzali otce té holčičky stranou a řekli jsme mu: „Toto Bůh učinil: vzbudil nás ve tři hodiny ráno a dal nám slovo ve tvůj prospěch...“

Když jsme se do soudní síně vrátili, vyšlo najevo, že jejich obrana od nich odešla. Celou záležitost měli na starosti čtyři právníci. Měli tam také psychology, právní zástupce a nevím koho všeho ještě. Byli tam sociální pracovníci, lékaři..., prostě jich byl celý seznam. A přesto, Pán nám řekl: „*Jejich obrana od nich odešla...*“

A tak toho rána, když okresní právní žalobce předstoupil před soudce, řekl, že nemohl celou noc spát. Procházel tedy znovu všechny materiály a řekl: „Vaše ctihodnosti, nemáme důvod k obžalobě.“ Jejich obrana od nich odešla!

Mluvím s vámi o těchto věcech, protože skutečně věřím, že je v nich určitá šablona, a věřím, že je to šablona pro vítězný boj. Kéž bych už dříve věděla něco z toho, co vím nyní. Kéž bych to byla věděla tehdy, když jsme šli do té bitvy. Říkám vám, že když nepřítel používá strach a vy nevíte, kde ho zasáhnout, pak ani nevíte, jak se modlit. Jelikož jste nepředstoupili před Boha, je ve vás určitá slabost. Máte své pocity a i tato duševnost musí být poddána Bohu. Protože pokud nebude poddána, vyjdou z vaší duše všelijaké odpovědi. A pokud nejste v Duchu, pak nevyhrajete! Nevyhrajete! Ale Bůh vám ukáže, kde je vaše slabost, kde jste zranitelní. A to je to, co musíme Bohu vydat, to, s čím On v této době jedná.

Bůh chce, aby Církev vstoupila na místo autority, vítězství, známosti toho, kdo jsme v Bohu a co nám náleží v Kristu Ježíši (jinak ne, ne bez Něj).

Když jsme v Kristu, ztrácíme svoji identitu (totožnost). Církev je v Kristu a Kristus je v Církvi a v této době Bůh chce, aby Církev vyšla ve vítězství a stála v něm. Bůh chce, abychom dovolili Duchu svatému, aby nás očistil, aby nás pročistil, aby nás vysvobodil. Nechce v nás nic, co není z Něj. Neukazuje nám však všechny tyto věci, aby nás odsoudil. Ukazuje nám je, abychom mohli říct: „Otče, vidím to. Nechci to! Nemůžu to odstranit, ale prosím Tě, abys to Ty odstranil. Změň to ve mně!“

Žijeme v čase změny a je třeba, aby nás Bůh změnil. Proto se nemůžeme dívat na svého bratra nebo sestru a vidět v nich jejich slabosti. Není to správné. Musíme mít stále oči upřené na Ježíše, protože On v tomto čase vynáší na povrch lidské slabosti. Není na nás, abychom soudili, ale máme rozsuzovat sami sebe v Kristu. Aby nás Bůh mohl očistit a pročistit, protože On chce, abychom byli schopni stát, až přijde ta hodina. Je jen jedno místo, na kterém můžeme stát. A Bůh nás předešel, aby nám v Sobě samém to místo připravil. Aby, kde je On, jsme my mohli být spolu s Ním a mohli jsme stát ve vítězství.

A tak vás chci povzbudit. Přemýšlejte o těchto věcech týkajících se boje, ve kterém se nacházíme. Nezůstávejte v boji na tom obranném místě. Bojujte v útoku. Vězte, že jde o víc, než jen o to, abychom viděli nepřítele utíkat. Vidět ho utíkat je jen půl cesty a Bůh chce, abyste vytrvali. Nedovolí nepříteli, aby vás podvedl. Nenechte ho, aby vás okradl. Nenechte ho, aby vás obral. Vezměte si vše zpět! Vezměte si to území zpět. Vezměte si zpět všechno, a pak ho ještě oberte. On by s vámi naložil stejně.

A tak se tedy posuňme v nové síle v Hospodinu. Chci vás povzbudit: pokud nemáte rádi tento druh bojování, pak mi věřte – zalíbí se vám to. Víte proč? Protože Bůh vám dal zbraně, které jsou mocné k vyvrácení pevností. Víte, ty představy, které vycházejí z vaší vlastní mysli, i ty, které vám přidá nepřítel – ty musejí být vyvráceny. Musejí být vyvráceny, protože nepřítel je poražen, a Bůh nám v této hodině daroval vítězství. A to vítězství je dáno, aby tato zvěst byla předána Církvi. Haleluja.